

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010785
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114010785.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného S. J. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/53/2014 z 03. februára 2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného S. J., R.. XX.XX.XXXX z a m i e t a

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/53/2014 z 03.02.2015 bol obžalovaný S. J. uznaný vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

I.

dňa 14.01.2014 v čase asi o 16.45 hod. v Bratislave, na V. B. Č.. XX v úmysle zmocniť sa šperkov a iných cenností vstúpil do U. J. a pod hrozbou bezprostredného násillia, spočívajúceho v použití strelnej zbrane - samopalu zn. Škorpión, vzor 61, výr. č. Y7101, kalibru 7,65 mm Browning s tlmíčom, ktorý si priniesol so sebou, žiadal od majiteľov - poškodených T. I. a W.Q. I. vydať zlaté a strieborné šperky, pričom poškodený T. I. sa snažil zabrániť obvinenému v ďalšom konaní tým, že ho telom vytláčal zo zlatníctva a zároveň došlo medzi nimi k vzájomnému zápasu, vtedy obvinený mimovoľne minimálne štyrikrát vystrelil jednotlivými strelami smerom k poškodeným, pričom poškodenému T. I., R.. XX.XX.XXXX C. S., spôsobil krvácajúci šok po priestrele ľavého predkolenia a zastrele pravého ramena so strelnou zlomeninou pravej ramennej kosti a strelným prerušením axilárnej tepny vpravo s následným tepnovým krvácaním a embóliou projektilu do ľavej bedrovej tepny, čo bolo bezprostrednou príčinou smrti poškodeného dňa 14.01.2014 o 18.15 hod., poškodenej W. I., R.. XX.XX.XXXX C. D., spôsobil strelné poranenie brušnej dutiny so zastreľom smerujúcim z ľavej strany sedacej až bedrovo-krížnej oblasti smerom cez brušnú dutinu dopredu, kde v zmysle zastrely uviazol projektil v podkoží v oblasti pupka, pričom došlo ku strelnému poraneniu a roztrhnutiu tenkého čreva, ktoré si vyžadovalo okamžité urgentné operačné riešenie, poškodená utrpela aj šokový stav a krvácanie zo všetkých strelných rán a tržnej rany na hlave, zároveň utrpela aj priestrel ľavého predkolenia, kde strelný kanál smeroval z vnútornej strednej tretiny predkolenia smerom dozadu dolu, s výstrelom vzadu nižšie pred achillovou šľachou, teda v prípade poškodenej W. I. išlo o závažné a život ohrozujúce poranenia, následne zo zlatníctva odcudzil šperky, ktoré si spolu so zbraňou vložil do tašky, ktorú si so sebou priniesol, rovnako poškodenej vytrhol z ruky mobilný telefónom zn. Nokia 6303c, čierno-striebornej farby, C.. Č.: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, ktorým chcela zavolať pomoc, tento si zobral so sebou a odišiel z predajne von smerom na ulicu, kde si bez

cudzieho zavinenia spôsobil úraz (otvorená zlomenina bočného členka a zadnej hrany prstáľy pravej nohy), po ktorom nútene zotrval pred zlatníctvom aj s taškou, v ktorej sa nachádzala vyššie uvedená strelná zbraň a odcudzené šperky, až do jeho obmedzenia osobnej slobody príslušníkmi PZ toho istého dňa o 17.20 hod., čím ďalej svojim konaním spôsobil poškodenému C. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: XXXX N., O. L. Č.. XX/X, W. W., O. na A.: U. Č.. XXXX/XX, D. škodu na odcudzených šperkoch v sume 23.851,- Eur a škodu v podobe výdavkov spojených s pohrebom poškodeného T. I. v sume 1.465,- Eur, poškodenej W. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: U. Č.. XXXX/XX, D., okrem vyššie uvedených poranení aj škodu v sume 3.666,80 Eur, ktorá predstavuje znalcom vyčíslené a priznané bolestné za spôsobené zranenia a škodu v sume 55,20 Eur odcudzením mobilného telefónu zn. Nokia 6303c, čierno-striebornej farby, poškodenej spol. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom K. XX, D. škodu v sume 2.022,25 E., v súvislosti s nákladmi spojenými s lekársnym ošetrovaním poškodenej W.Á. I., celková spôsobená škoda predstavuje sumu 31.060,25 Eur,

II.

v doposiaľ neustálenom čase, najneskôr však dňa 14.01.2014 si na presne nezistenom mieste a nezisteným spôsobom neoprávnene zadovážil samopal zn. Škorpión, vzor 61, výr. č. Y7101, kalibru 7,65 mm Browning s tlmičom a najmenej 20 ks nábojov kalibru 7,65 mm Browning (strelivo), hoci nie je držiteľom oprávnenia na držbu a nosenie strelnej zbrane, pričom následným kriminalisticko-expertíznym skúmaním bolo zistené, že v prípade uvedenej zbrane sa jedná o zbraň samočinnú, podomácky upravenú a vybavenú zakázaným doplnkom zbrane (tlmičom hluku výstrelu), ktorá je strelby schopná jednotlivo, ako aj dávkou, hromadne účinná a v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, bola zbraň posúdená podľa § 4 odsek 2 písmeno b), c), e) a g) citovaného zákona ako zbraň kategórie „A“ t.j. zakázaná,

Podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 6 Tr. zákona v spojení s § 437 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere vo výmere 19 (devätnásť) rokov, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí: samopal zn. Škorpión, vzor 61, výrobné číslo: Y7101, kalibru 7,65 mm Browning s tlmičom, zásobník s 13 ks nábojmi vz.. 7,65 Browning, a vecí nachádzajúcich sa v depozite Okresného súdu Bratislava I, pod č. 9/2014 /por. č. 1, 10, 11, 14/: károvaná plastová taška červeno - žltá - čiernej farby, čierna pletená kukla s výrezom pre oči, 2 ks čierna pletená rukavica.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí nachádzajúcich sa v depozite Okresného súdu Bratislava I, pod č. 9/2014 /por. č. 3, 8, 9/: čierny ruksak s červeným nápisom „The Ecko Unltd Company“, kovové putá, kovové putá.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky.

Postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným - C. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: XXXX N., O. L. Č.. XX/X, W. W., I. O. na A.: U. Č.. XXXX/XX, D. škodu v sume 1.465,- Eur,
 - W. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: U. Č.. XXXX/XX, D., škodu v sume 3.666,80 Eur.
 - poškodenej spoločnosti C. U. N., O..I., I. I. K.V.C. XX, Bratislava škodu v sume 2.022,25 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodených
 - C. I.O.J., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: XXXX N., O. L. Č.. XX/X, W. W., s adresou na doručovanie: U. Č.. XXXX/XX, D.,
 - W. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D.: U. Č.. XXXX/XX, D., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok súd prvého stupňa odôvodnil veľmi precízne a zodpovedne reagujúc na všetky námietky obžalovaného prezentované počas súdneho konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že skutočnosti uvádzané obžalovaným, v zmysle ktorých mal byť k spáchaniu trestných činov donútený inými osobami, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, tieto boli podľa názoru súdu vyvrátené.

Dôsledne rozobral akými úvahami sa spravoval pri voľbe druhu a výmery trestu, keď pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby upravenej v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 3 Trestného zákona, ktorá predstavuje 10 rokov, aplikoval § 38 odsek 6 Trestného zákona časť vety pred bodkočiarkou, v zmysle ktorého sa pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o dve tretiny. Pri aplikácii tohto ustanovenia použil prechodné ustanovenie § 437 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.02.2004, sp. zn. 4T 1/03 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.09.2004, sp. zn. 2 To 28/2004, ktorým bol okrem iného uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona (Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozsudku uviedol výhrady k právnomu posúdeniu trestného činu ako pokračovaciemu trestnému činu, tento nedostatok však svojim rozhodnutím napraviť nemohol z dôvodu uplatnenia zásady „zákazu reformatio in peius“), za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov. Vychádzal z uvedeného prechodného ustanovenia a ustáli, že uvedený trestný čin s trestnou sadzbou upravenou v § 234 odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., t. j. 10 až 15 rokov, by bol obzvlášť závažným zločinom aj podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v zmysle jeho § 11 odsek 3 Trestného zákona. Konštatoval, že obžalovaný opätovne spáchal obzvlášť závažný zločin, v čoho dôsledku sa podľa § 38 odsek 6 Tr. zákona dolná hranica trestnej sadzby (10 rokov) zvyšuje o jednu tretinu spôsobom upraveným v § 38 odsek 8 Tr. zákona a upravená dolná hranica trestnej sadzby tak predstavuje 13 rokov a 4 mesiace.

Pokiaľ ide o uvedený postup zdôraznil, že tento nepovažoval za neprimerane prísny ani so zreteľom na použitie asperačnej zásady podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona, čo by odôvodňovalo postup podľa § 38 odsek 7 Tr. Prihliadol i na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn. sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, publikovanom v Zbierke zákonov pod č. 428/2012, vyslovil, že „v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Týmto nálezom tak došlo k zmierneniu prísnosti aplikácie asperačnej zásady z hľadiska striktného zákonom stanoveného postupu pri ukladaní trestu podľa uvedeného ustanovenia, Prezentoval názor, že použitie § 38 odsek 6 Trestného zákona v predmetnej trestnej veci nie je neprimerane prísne ani so zreteľom na povahu prejednávaneho prípadu a osobu obžalovaného, o čom svedčia nižšie uvedené skutočnosti a závery z toho plynúce. A preto pri úprave trestnej sadzby uplatnil aj zostrujúcu tzv. asperačnú zásadu, podľa ktorej sa horná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného zvyšuje o jednu tretinu (§ 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona), nakoľko sa obžalovaný dopustil dvoch skutkov právne kvalifikovaných ako obzvlášť závažný zločin a zločin. Postup podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona nasledoval až po úprave trestnej sadzby podľa § 38 odsek 6 Tr. zákona, v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2009 pod č. 32 (Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23 To 1/2009). Vzhľadom na uvedené potom v danom prípade konkrétne rozpätie trestnej sadzby, v rámci ktorej sa súd pohyboval pri ukladaní trestu odňatia slobody bolo 13 rokov a 4 mesiace až 20 rokov.

Tiež videl potrebu poukázať na to, že obžalovaný spôsobil oba alternatívne vyjadrené následky podľa § 188 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, teda spôsobil nezvratný následok v podobe smrti poškodeného T. I. a súčasne spôsobil poškodenú W. I. ťažkú ujmu na zdraví, pričom v jej prípade k následku v podobe smrti nedošlo len vďaka rýchlej a odbornej lekárskej starostlivosti vyžadujúcej si operačné zákroky. Teda ide o tak závažné následky, ktoré si vyžadujú náležité zohľadnenie aj pri ukladaní trestu mimo preukázanej materiálnej škody. Za významný považuje aj spôsob spáchania trestného činu, nakoľko obžalovaný sa skutku dopustil so zbraňou, ktorou nielen hrozil, ale ju aj použil a trestný čin spáchal na dvoch chránených osobách. Z vykonaného dokazovania mal tiež za preukázanú pohnútku obžalovaného, ktorá ho viedla k spáchaniu uvedeného obzvlášť závažného zločinu a ktorá spočívala vo vyriešení si svojej finančnej situácie, pričom v tomto smere sa oprel aj o vyjadrenie obžalovaného

pred znalcami zaznamenané v znaleckom posudku, ktoré sa síce snažil následne negovať a spáchanie trestného činu odôvodniť hrozbou a nátlakom zo strany iných osôb, avšak tieto jeho obhajobné tvrdenia sa preukázali ako účelové a nepravdivé, ktoré skutočnosti podľa súdu mali význam pri posudzovaní miery zavinenia v zmysle § 34 odsek 5 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní zohľadnil aj závery spisu vedeného na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície pod ČVS: J.-XXX/X-C.-D.-XXXX, ktorý bol predložený súdu a v ktorom sú zaznamenané výsledky preverovania vyššie uvedených skutočností obžalovaným, z ktorých vyplynulo, že osoba N. J. vôbec neexistuje a S. K. poprel tvrdenia obžalovaného. Navyše uviedol, že obžalovaný ho sám oslovil s tým, či si nechce zarobiť oveľa viac peňazí ako jeho vodič, čo menovaný odmietol. Aj preverovaním skutočností obžalovaným uvedených ohľadne peňažných ústavov sa tieto ukázali ako neopodstatnené, účelové a vo svojej podstate vymyslené v snahe o zmiernenie dôsledkov svojho konania, resp. o rozloženie viny medzi viaceré nestotožnené osoby.

Zohľadnil aj samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ktoré v plnej miere odôvodnili uloženie prísneho trestu odňatia slobody takmer na samotnej hornej hranici trestnej sadzby dôvodiac rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.02.2004, sp. zn. 4T 1/03 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.09.2004, sp. zn. 2 To 28/2004 ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov so zaradením pre jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny a teda už v rámci tohto odsúdenia sa konštatovalo, že obžalovaný sa trestného činu dopustil ako obzvlášť nebezpečný recidivista, i napriek tomu, že mu bol uložený prísny nepodmienečný trest odňatia slobody. A ani výkon tohto trestu nevedol k náprave obžalovaného a k tomu, aby viedol riadny život a vyvaroval sa páchaniu trestnej činnosti. Dokonca ani hrozba nariadenia zvyšku trestu po tom, čo bol z výkonu tohto trestu uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Pp/55/2013 zo dňa 13.06.2013 podmienčne prepustený s určením skúšobnej doby v trvaní 4 roky mu nebránila, aby sa opäť nedopustil závažnej a násilnej trestnej činnosti. Za významný moment považuje súd aj okolnosť, že obžalovaný sa súdených trestných činov dopustil iba pol roka po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere poukázal na existujúcu judikatúru, konkrétne na Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.01.1974, sp. zn. 4Tz 225/73 (R 30/1975), v rámci ktorého bol vyslovený právny názor, resp. záver, že recidivistom, ktorí opakujú závažný trestný čin krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody, treba ukladať prísne nepodmienečné tresty s náležitým využitím rozpätia zákonnej trestnej sadzby. Tento záver aj v súčasnosti považoval súd za aktuálny a vo vzťahu k obžalovanému S. J. za plne opodstatnený a aplikovateľný.

Okrem uvedeného súd upozornil na fakt, že podľa odpisu registra trestov obžalovaného, sa tento trestného činu lúpeže dopustil už tretíkrát a len z dôvodu, že odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.03.1994, sp. zn. 4T 37/93 je zahladené, sa v jeho prípade neuplatní tzv. „zásada trikrát a dost“ upravená v § 47 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorej by prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody na doživotie alebo na dvadsaťpäť rokov. Pri ukladaní trestu zohľadnil aj hodnotenie správania S. J. počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré bolo podkladom na rozhodnutie o jeho podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu už spomenutými rozsudkami Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Vychádzajúc zo všetkých preukázaných skutočností relevantných čo do výroku o treste dospel k záveru, že na zabezpečenie účinnej ochrany spoločnosti pred páchatelom v osobe obžalovaného S.Á. J., jeho spravodlivé potrestanie tak, ako to má na zreteli § 1 Trestného poriadku, je nevyhnutné izolovať osobu menovaného obžalovaného v rámci uloženia prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 19 rokov. Vzhľadom na jeho osobu, opakované páchanie závažnej trestnej činnosti stupňujúcej sa tendencie z hľadiska spôsobeného následku, skutočnosť, že doteraz na obžalovanom vykonávané nepodmienečné tresty odňatia slobody sa absolútne minuli svojim účinkom a účel trestu dosiahnutý nebol, pričom ani trvanie skúšobnej doby podmienčného prepustenia neprinútilo obžalovaného čo len k snahe po vedení riadneho života, možno pri ukladaní trestu v zásade prihliadať na represívnu funkciu trestu. Priznanie a oľutovanie spáchania súdených trestných činov, vyhlásenie obžalovaného o vine a ospravedlnenie sa obžalovaného poškodeným, súd zohľadnil v tom, že mu neuložil trest na samej hornej hranici upravenej trestnej sadzby.

V rámci vonkajšej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tak, ako to vyžaduje § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Súd obžalovanému S. J. uložil aj trest prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, a to v závislosti od toho, či išlo o veci použité na spáchanie trestného činu alebo veci, ktoré boli na spáchanie trestného činu určené, nie však použité.

Súd obligatórne uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie v podobe ochranného dohľadu podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona na maximálne možnú dobu 3 (tri) roky, nakoľko si to osoba obžalovaného vyžaduje z dôvodov, ktoré už v rámci odôvodnenia tohto rozsudku už boli uvedené.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, súd mal vykonaným dokazovaním preukázanú škodu, na ktorú majú jednotliví poškodení voči obžalovanému nárok, vo výške uvedenej vo výroku o náhrade škody. Poškodenej vznikol nárok na náhradu bolestného v zmysle znaleckého posudku K. N. K., N. v počte 222,5 bodu, čo pri sume 16,48 Eur za 1 bod predstavuje celkovú sumu 3.666,80 Eur. U poškodeného C. I. predstavuje škoda v zmysle preukázaných nákladov spojených s pohrebom T. I. sumu 1.465,- Eur. Náklady poškodenej spoločnosti C. U. N., O. I., spojené s poskytnutím lekárskeho ošetrovania poškodenej W. I., boli vyčíslené a preukázané v sume 2.022,25 Eur.

Zo zvyškom nároku na náhradu škody súd poškodenú W. I. a poškodeného C.O. I. odkázal podľa § 288 odsek 2 trestného poriadku na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 309 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný S. J. po porade s obhajcom, ktoré písomne zdôvodnil jednak obžalovaný a aj v jeho mene obhajca.

Obžalovaný S. J. v písomných dôvodoch odvolania požiadal o preskúmanie zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s návrhom na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku a vrátenie veci súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania a nové prejednanie a rozhodnutie, lebo podľa obžalovaného až potom možno zistiť a ustáliť skutkový stav potrebný na rozhodnutie o treste, pretože prvostupňový súd vyhlásil výrok o treste bez riadne zisteného stavu, pretože nezistil motív, dôvod a okolnosti skutku. Podľa obžalovaného sa prvostupňový súd dôsledne neriadil zásadami Trestného zákona a Trestného poriadku v dôsledku čoho

- boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo na obhajobu,
- súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste a odmietol vykonanie navrhovaných dôkazov,
- uložený trest je neprimerane vysoký aj s poukazom na to, že sa priznal a pred súdom urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo prijaté.

Ďalej v odvolaní vytykal súdu, že nebola v postavení svedka vypočutá O. C. a N. J. a nesúhlasí s tvrdením, že tento svedok neexistuje, pretože spolu navštevovali tri bratislavské kasína, kde je evidovaná registrácia svedka a aj kamerové záznamy z týchto kasín môžu preukázať existenciu menovaného.

Poukázal na to, že ešte v prípravnom konaní sa snažil dokázať skutočnosť, že k spáchaniu skutku bol donútený ďalšími osobami a toto podľa jeho názoru môže preukázať aj poškodená W. I., pretože táto osoba, ktorá ho mala nútiť ku skutku, bola v zlatníctve deň predtým. Odvoláva sa na výpoveď poškodenej, ktorá povedala, že keď vošiel do zlatníctva nemal so sebou tašku čo preukazuje podľa neho, že túto mala mať ďalšia osoba, ktorá ho ku konaniu nútila. Tiež sa snažil dokázať, že táto osoba ho nútila žiadať pôžičky v peňažných ústavoch, avšak tieto dôkazy súd odmietol vykonať. Tiež vytkol súdu a aj prokurátorovi, že nedošlo k preverovaniu jeho výpovede ohľadne mŕtvol (táto mala byť v kufri auta), ktorú mu ukázali osoby, ktoré ho nútili ku skutku a teda tohto žalovaného konania sa dopustil z obavy o zdravie a život.

Namietal tiež, že neboli preverované jeho telefonáty, ktoré by preukázali, že s osobou menom N. J. telefonoval a teda osoba existuje a aj, že prišiel do styku s pracovníkmi peňažných ústavov ohľadne pôžičiek.

Záverom namietol, že súd pri rozhodovaní o treste neprihliadol na závery znaleckých posudkov psychológa a psychiatrov, na poľahčujúce okolnosti, ktoré sa snažil preukázať a ani na jeho vyhlásenie o vine a uložil mu trest odňatia slobody v hornej hranici trestnej sadzby.

Z vyššie rozobratých dôvodov podal odvolanie domáhajúc sa akceptovania námietok a zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa prípadne do prípravného konania a z dôvodu riadneho vyšetrenia celej veci orgánmi činnými v trestnom konaní.

V mene obžalovaného odvolanie zdôvodnil aj obhajca, ktorý v mene obžalovaného konštatoval: „K spáchaniu trestnej činnosti som sa ako v prípravnom konaní, tak na hlavnom pojednávaní doznal a na hlavnom pojednávaní som urobil vyhlásenie o vine. Návrhy na doplnenie dokazovania som podal v tom smere, aby som preukázal, že k spáchaniu trestnej činnosti som bol donútený osobami, ktoré mi mali sprostredkovať aj úver, čo som podrobne vo svojej výpovedi popísal. Žiaľ, moje obhajobné tvrdenia sa nepotvrdili, ale ani neboli vyvrátené, takže mám za to, že túto skutočnosť mal súd zhodnotiť v môj prospech. Chcem podoznieť, že do zlatníctva, ktoré som prepadol, som nešiel s úmyslom ublížiť nejakej osobe, všetky ďalšie skutočnosti, a to strelba, vyplynuli z okolností, ktoré sa v zlatníctve odohrali. Mám za to, že uložený trest vo výške 19 rokov je vzhľadom na môj vek, doznanie, spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, neprimerane prísny. V mojom veku a zdravotnom stave takto dlhodobý trest prakticky znamená doživotný trest. Preto prosím, aby Krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mi miernejší trest.“

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý konštatoval: „Čo sa týka tvrdení samotného obžalovaného, uvádzaných v písomnom odvolaní zo dňa 15.02.2015, tieto je možné považovať za nepravdivé a zavádzajúce. Mám za to, že súd sa, aj napriek vyhláseniu obžalovaného o vine (na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2014), dostatočným, ba až nadbytočným spôsobom následne zaoberal dokazovaním smerujúcim k výroku o treste. Za uvedeným účelom súd pripojil k súdnemu spisu aj samostatný vyšetrovací spis Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave č. J.-XXX/X-C.-D.-XXXX, kde sa orgány činné v trestnom konaní dôkladne zaoberali tvrdeniami obžalovaného z hlavného pojednávania zo dňa 04.12.2014, ohľadne stotožňovania osôb spolupáchateľov, pričom uvedené sa nepodarilo a ďalšie skutočnosti sa nepotvrdili. Súd sa so všetkými tvrdeniami obžalovaného, ktoré sa v písomnom odvolaní iba opätovne opakujú, veľmi podrobne a dôkladne vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Obžalovaného tvrdenia ohľadne možných spolupáchateľov a nútenia k páchaní trestnej činnosti týmito osobami, nemožno považovať za dôveryhodné. Obžalovaný, ako špeciálny recidivista, viacnásobne súdne trestaný si bol plne vedomý svojich práv a postavenia, ako aj celkového skutkového stavu a to ihneď po jeho zadržení príslušníkmi PZ, čiže bezprostredne po skutku. S poukazom k obsiahnutému je teda obžalovaného konanie, kedy tesne pred ukončením vyšetrovania začal náhle tvrdiť skutočnosti ohľadne existencie spolupáchateľov a začal navrhovať vykonávanie dôkazov s tým spojených, možné považovať za účelové a obštrukčné, sledujúce jediný cieľ a to prepustenie z väzby, ako aj následne zmiernenie svojej viny na stíhanom skutku. Z jednotlivých chronologicky na seba nadväzujúcich tvrdení obžalovaného, ako aj ním navrhovaných dôkazov je badateľné ich účelové prispôsobovanie sa skutkovému stavu, s ktorým sa dovtedy mohol oboznámiť. Mám za to, že je v rozpore so základnými zásadami trestného konania (zásada rýchlosti a hospodárnosti) objasňovať neustále nové podnety a skutočnosti uvádzané obžalovaným, navyše keď je badateľná ich účelovosť a pre rozhodnutia, či už orgánov činných v trestnom konaní, ako aj súdu nemajú nevyhnutný význam. V prípade preukázania účasti ďalších osôb na predmetnom skutku, nebráni nič, aby tieto boli trestne stíhané v inom trestnom konaní, čo však nemení podiel viny obžalovaného na samotnom skutku, ako je uvedený v obžalobe.“

Rovnako mi nie je zrejmé, na základe, čoho dospel obžalovaný k presvedčeniu, že súdom uložený trest je v jeho prípade neprimerane prísny, s poukazom na skutočnosť, že sa k žalovanému skutku priznal a tento oľutoval, dodávajúc, že do zlatníctva nešiel s úmyslom nikoho usmrtiť. S uloženým trestom sa, s prihliadnutím na obžalovaného doterajší život, kedy bol viacnásobne súdne trestaný za totožnú trestnú činnosť a stíhaný skutok s nezvratnými následkami spáchal iba krátko po svojom podmienenom prepustení z výkonu dlhoročného trestu odňatia slobody, stotožňujem a považujem ho za spravodlivý. Je zrejmé, že súd vzal na vedomie aj priznanie a oľutovanie obžalovaného, pretože mu neuložil trest na samotnej hornej hranici trestnej sadzby, čo by v prípade obžalovaného bolo na mieste. Orgány činné v trestnom konaní a aj súd vzali na vedomie aj spomínanú skutočnosť, že obžalovaný nešiel do

zlatníctva s úmyslom niekoho usmrtiť, ale iba lúpiť, keby tomu tak nebolo, tak by bola na mieste iná právna kvalifikácia (vražda) s odlišnou trestnou sadzbou. Obhajca sa v zásade vyjadruje iba k výške trestu a poukazuje na vek a zdravotný stav obžalovaného, pričom apeluje na skutočnosť, že predmetný trest znamená pre obžalovaného „doživotný trest“. Čo sa týka samotnej výmery trestu odňatia slobody, je potrebné vychádzať aj zo záverov znaleckých posudkov psychológa, z ktorých v zásade vyplýva, že u obžalovaného sa dá predpokladať resocializácia a zaradenie do reálneho života iba pod vedením inej osoby, či nejakej inštitúcie, pretože sám obžalovaný sa cíti v reálnom živote bezradný a svoju budúcnosť vidí ako bezperspektívnu, z čoho fakticky vyplýva predpokladaný návrat k páchaniu majetkovej a násilnej trestnej činnosti.

S poukazom k vyššie uvedeným skutočnostiam, ale najmä obsahu súdneho spisu, navrhujem odvolania obžalovaného a obhajcu v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť.“

Do spisu zaslali svoje vyjadrenie aj poškodení C. I. a W. I., ktorí zhodne súhlasia s rozsudkom prvostupňového súdu, požiadali Krajský súd v Bratislave, aby potvrdil napadnutý rozsudok.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol: „Čo sa týka môjho klienta tento sa v prípravnom konaní k trestnej činnosti doznal. Na HP urobil vyhlásenie o vine. Máme za to, že dôkazy ktoré navrhoval a ktoré smerovali k výmere trestu neboli zo strany súdu vykonané, obhajobné tvrdenia môjho klienta v tomto smere neboli náležite preverené, nebola preverená ani skutočnosť a jeho tvrdenie, že mŕtvolu ktorú videl, videl neskôr aj v časopise Plus 7 dní, ktoré skutočnosti by mohli mať zásadný vplyv pri posúdení výšky trestu. Ani motivácia môjho klienta nebola riadne preverená, preto navrhujem alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu I. stupňa za účelom, preverenia týchto skutočností alebo tieto ním uvádzané skutočnosti zohľadniť a uložiť obžalovanému miernejší trest.“

Zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvávajúc na písomnom vyjadrení, ktoré bolo oboznámené, navrhla odvolanie obžalovaného a obhajcu ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný právom konečného návrhu uviedol: „Ja sa pridrižiam písomných dôvodov odvolania v celom rozsahu. Chcem dodať, že som navrhoval aj výsluch svedka X. R., ktorý môže potvrdiť existenciu svedka J., pretože sme spolu chodili do kasín a tieto osoby sú aj na kamerovom zázname a sú vystavené kartičky oprávňujúce na vstup do kasína a tieto osoby sú v databáze troch kasín nahraté. Jedná sa o kasína na U. N. C. E. O. P.. Navrhujem zrušiť rozsudok a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k žalovaným skutkom obžalovaný S. J. na hlavnom pojednávaní po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 a/, b/, c/ Tr. poriadku a po poučení podľa § 257 ods. 5 až ods. 8 Tr. poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine resp. nepoprie spáchanie skutku bude súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať za priznanie spáchania skutku, pričom vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Po uvedenom poučení obžalovaný po porade s obhajcom urobil vyhlásenie o vine (§ 257 Tr. poriadku), kedy predniesol, že „som vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode I aj v bode II obžaloby“ a na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“, prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznaným skutkovým okolnostiam dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného v bode I. právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona a v bode II. ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona a takto uznal obžalovaného S. J. za vinného.

Vo vzťahu k rozhodovaniu o druhu a výmery trestu prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. J., výsluchom znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria K.. A. K. a znalkyne z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých K.. V. T., prečítal nimi vypracované znalecké posudky, so súhlasom procesných strán prečítal znalecké posudky vypracované znalcami A.. W.. L. X., N., A.. X.. X. R., P. O. K.. N. K., N., prečítal listinné dôkazy, predovšetkým záznam z pitvy spolu s fotodokumentáciou, zápisnicu o ohliadke miesta činu, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4T 1/2003, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To 28/2004, uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Pp/55/2013, rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 1T 52/1995-107, oznámenia Prezídia PZ ČR, výpisy z evidencie priestupkov obžalovaného, odpis registra trestov obžalovaného, hodnotenie odsúdeného S. J. k žiadosti o podmieňané prepustenie, boli oboznámené skutočnosti zaznamenané vo vyšetrovacom spise KR PZ Bratislava, Č.:J.-XXX/X-C.-D.-XXXX, boli prečítané listinné dôkazy významné čo do výroku o náhrade škody poškodeným a oboznámené aj ďalšie relevantné časti spisového materiálu.

Javí sa potrebným pripomenúť, že obžalovaný S. J. vo svojom obhajobnom prednese uviedol, že stíhanej trestnej činnosti sa mali dopustiť aj iné osoby, ktoré sa mu vyhrážali a ku skutku ho prinútili, nakoľko vedeli, že sa už v minulosti dopustil trestného činu lúpeže, z ktorej mal mať zlato nachádzajúce sa v depozíte Krajského súdu v Bratislave. O týchto skutočnostiach, teda o tom, že je zo strany druhých osôb nútený do trestnej činnosti sa mal vyjadriť aj pred osobou S. K.. Zlatníctvo na V. B. mal taktiež vytypovať jeho údajný spoločník a tento mu mal aj zabezpečiť zbraň na spáchanie trestného činu s tým, že sa mal vyjadriť, že do zásobníka dá gumové projektily, čo si však on neskontroloval. On sám nechcel nikomu ublížiť. Popísal, že keď prišli do zlatníctva, jeho spolupáchateľ zostal vonku, následne obžalovaný od neho dostal kabelu, do ktorej sa mali dávať „ulúpené“ veci a pri odovzdávaní tašky mala táto osoba vstúpiť do zlatníctva. Tieto osoby sa mu vyhrážali a raz večer mu ukázali v kufri auta „pytlík“, v ktorom bola mŕtvoľa, avšak meno spolupáchateľa obžalovaný nevedel uviesť, resp. sa vyjadril tak, že ho volali S. a takto sa mu aj predstavil. Zároveň obžalovaný uviedol mená J. a K., ktorí mali potvrdiť tieto ním uvádzané skutočnosti.

Čo sa týka znaleckých posudkov vypracovaných v predloženej trestnej veci je nutné dať do pozornosti nasledovné závery a vyjadrenia znalcov:

-znalecký posudok vypracovaný dňa 17.02.2014 znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria K.. A. K. O. K.. L.Í. X., N. z ktorého vyplýva, že obžalovaný trpí na zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá je abnormne štruktúrovaná, má disociaľne charakteristiky, je impulzívna s nižšou frustračnou toleranciou, o čom svedčí nedostatočné rešpektovanie morálnych a etických pravidiel, nedostatočné psychosociaľne fungovanie a opakované páchanie trestných činov. Ide o trvalú psychickú poruchu, ktorá nemá vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. V čase spáchania trestného činu bol obžalovaný v stave simplexnej ebriety ľahkého stupňa, ktorá viedla k poklesu frustračnej tolerancie, odbúraniu zábran, nedostatočnej sebakontrola, impulzivite, zvýšenej iritabilita a agresívnemu správaniu. V uvedenom stave mal neporušenú rozpoznávaciu schopnosť. Schopnosť ovládať svoje

konanie bola čiastočne znížená, avšak nie vo forenzne významnej miere. Obžalovaný taktiež v čase spáchania činu mohol a vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania. Podľa znalcov pobyt obžalovaného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný a nenavrhovali uloženie ochranného liečenia. V rámci posudkovej časti je zaznamenané vyjadrenie obžalovaného k činu, v zmysle ktorého ho k tomu dohnali peniaze, potreboval peniaze na život. Zbraň mal len na zastrašenie, nechcel ju použiť. Znalčka K. A. K. na hlavnom pojednávaní po tom, čo sa odvolala na znalecký posudok (ktorý bol na tomto základe prečítaný), vo vzťahu k možnému vplyvu na závery znaleckého posudku tej okolnosti, že obžalovaný sa pred znalcami vyjadril, že sa činu dopustil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, pričom mal v tomto smere klamať (údajného klamania) uviedla, že znalkyne sa nevyjadrovali k motivácii obžalovaného, túto len konštatovali, preto uvedená skutočnosť nemôže ovplyvniť závery znaleckého posudku. K otázke nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode ďalej uviedla, že u obžalovaného nezistili žiadne závažné psychotické ochorenie, resp. psychotickú poruchu, organické zmeny na mozgu, ani afektívnu poruchu, ktoré by ich viedli k záveru, že obžalovaný je pre spoločnosť nebezpečný a preto ani nenavrhovali uloženie ochranného liečenia. Taktiež poukázala na to, že pri zmiešanej poruche osobnosti môže mať alkohol vplyv na potencovanie agresívneho konania. Alkohol teda môže byť spúšťačím mechanizmom. U obžalovanému bolo zistených 0,97 promile alkoholu. Agresívnu črtu ako takú u obžalovaného nezistili. -znalecký posudok znalkyne z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, ktorá v tomto uviedla, že život v detskom domove negatívne ovplyvnil vývoj osobnosti obžalovaného a schopnosť existovať v reálnom svete. Má ťažkosti s adaptáciou. V myslení sú asociálne obsahy. Prejavuje sa u neho zložitá diskrepancia medzi želaním a skutočnosťou. V rôznych situáciách koná skôr spontánne, bez dlhého premýšľania, s rôznymi dôsledkami. Neuvažuje o výhodách, či nevýhodách svojho konania. Je schopný oddiferencovať podstatné od nepodstatného. Z psychologického pohľadu možno predpokladať, že jeho konanie bolo determinované snahou po uplatnení v živote, ktoré sa mu nedarilo dosiahnuť primeraným spôsobom. Nebol vďaka dlhodobému pobytu v ústavnom zariadení pripravený na zvládanie reálneho života. Tieto skutočnosti možno vzťahovať aj k motivácii konania obžalovaného. Vyšetrením neboli zistené u obvineného sklony k agresívnemu konaniu, a to ako trvalá súčasť štruktúry osobnosti. Ale v závislosti a pod tlakom vzniknutej situácie môže konať agresívne, nepremyslene. Nadmerné požívanie alkoholických nápojov sa nepreukázalo. Obžalovaný je schopný správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti prípadu, pre ktorý je trestne stíhaný. Dá sa predpokladať, že resocializácia a zaradenie obžalovaného do reálneho života by bolo možné pod vedením inej osoby, či nejakej inštitúcie. Na hlavnom pojednávaní znalčka doplnila, že deti, ktoré prežijú skoro celý život v detskom domove, nie sú po prepustení z detského domova pripravené na život a väčšinou zlyhávajú. Nevedia odhadnúť svoje možnosti, nakoľko v detskom domove sú kontrolovaní a niekým neustále vedení. Obžalovaný bol v detskom domove do 18-tich rokov. Takéto následky môžu niekedy trvať aj celý život. Obžalovaný nie je schopný existovať bez vedenia niekým. Pokiaľ by bol v nejakom zariadení, alebo inštitúcii, kde sú stanovené pravidlá, ktoré musí dodržiavať a rešpektovať, v takýchto podmienkach obžalovaný vie fungovať. -znalecký posudok č. 7/2014 zo dňa 24.07.2014 vypracovaný znalčkou A. W. L. X., N.; znalecký posudok č. 068/2014 zo dňa 11.07.2014 vyhotovený znalcom A. X. X. R., P. ohľadne hodnoty odcudzených vecí a znalecký posudok vypracovaný znalcom K. N. K., N., ktorý okrem rozsahu poranení poškodenej W. I., vo vzťahu ku ktorým išlo o závažné, život ohrozujúce poranenia, bodovo ohodnotil aj bolestné pre účely uplatnenia nároku na náhradu škody menovanou poškodenou.

Odvolací súd dospel k rovnakému skutkovému zisteniu a právnej kvalifikácii konania obžalovaného S. J. ako súd prvého stupňa a preto si tiež osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil, a tak odkazuje na príslušnú časť zdôvodnenia napadnutého rozsudku.

K námietkam uvádzaným v odvolaní obžalovaným je potrebné prioritne uviesť, že tieto sú zhodné s argumentáciou obžalovaného prezentovanou na hlavnom pojednávaní a v záverečnej reči a s týmito sa dôkladne a zodpovedne súd prvého stupňa vysporiadal.

K výtke obžalovaného, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, pretože odmietol vykonať dôkazy navrhované obžalovaným a tiež neprihliadol k príčine spáchania skutku a k pohnútke, krajský súd po dôslednom preskúmaní predloženej trestnej veci konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. poriadku v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, akými úvahami sa spravoval pri voľbe druhu a výmery trestu, ako sa v tomto smere

vysporiadal s obhajobou obžalovaného, zvlášť s námietkou obžalovaného S. J., že bol k vykonaniu skutku donútený neznámymi osobami pod hrozbou ujmy na zdraví resp. živote. Tieto obhajobné tvrdenia obžalovaného nemali oporu vo vykonanom dokazovaní a aj odvolaciemu súdu sa tieto tvrdenia javia nepravdivými a účelovými a je z nich zistiteľná snaha obžalovaného zmierniť následky svojho konania.

Podporne súd poukazuje na pripojený spis Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, odboru kriminálnej polície pod Č.C.: J.-XXX/X-C.-D.-XXXX, ktorého obsah je podrobne rozobratý v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 11.

Na argumentáciu obžalovaného v súvislosti s vyššie naznačeným prakticky v celom rozsahu dáva odpoveď odôvodnenie napadnutého rozsudku.

K námietke neprimeranosti uloženého trestu zo strany obžalovaného je potrebné uviesť nasledovne: Vzhľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného S. J., jeho pomery a možnosť jeho nápravy, krajský súd zastáva názor, že uložený trest je súlade s § 34 Tr. zákona a rozhodne ho nemožno považovať za neprimerane prísny tak ako sa domnieva obžalovaný a čo vlastne odvolaním napáda.

Teda odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o treste vo vzťahu k obžalovanému S. J., keď s prihliadnutím na zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona - tj. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a zistenú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tj. bol už za trestný čin odsúdený a ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 6 Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere devätnásť rokov tj. takmer na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vymedzenej v § 188 ods. 3 Tr. zákona (v rozpätí od 10 rokov do 15 rokov) a upravenej podľa § 38 ods. 6 Tr. zákona tj. pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o dve tretiny...za súčasného zohľadnenia tzv. asperačnej zásady v súlade s § 41 odsek 2 Tr. zákona tj. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu..... Teda trest súd ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe a to v rozpätí od 13 rokov a 4 mesiace do 20 rokov. Uložený trest považuje krajský súd nielen za zákonný ale aj za spravodlivý, ktorý zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona a ostaným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona V tomto smere sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení trestu odňatia slobody vo výmere devätnásť rokov.

Súd prvého stupňa zákonne rozhodol aj v otázke zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona) ako aj v otázke uloženia ochranného dohľadu (§ 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona) na dobu troch rokov.

Rovnako zákonne a správne rozhodol o uložení trestu prepadnutia veci postupom podľa § 60 ods. 1 písm. a/ a § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Správne a zákonné je aj rozhodnutie o nároku na náhradu škody poškodených C. I., W. I. O. C.E. U. N., O..I.., Bratislava

S poukazom na vyššie uvedeného odvolací súd nezistiac žiaden dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného S. na J. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný

prostriedok.